

3. Про затвердження Положення про державного інспектора з питань інтелектуальної власності Державного департаменту інтелектуальної власності : постанова Кабінету Міністрів України від 17.05.2002 р. № 674 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua/laws/show/674-2002-п>.

4. Косович В. М. Удосконалення нормативно-правових актів України: техніко-технологічні аспекти: монографія / В. М. Косович; Львів. нац. ун-т ім. Івана Франка. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2015. – 566 с.

5. Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання, пов'язаної з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування: Закон України від 17.01.2002 № 2953-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua/laws/show/2953-14>.

Хрідочкин А. В. Правотворча діяльність суб'єктів публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності.

У повідомленні досліджується правотворча діяльність суб'єктів публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності. Пропонуються висновки і рекомендації.

Ключові слова: *правотворча діяльність, суб'єкти публічного адміністрування, інтелектуальна власність, нормативні акти, індивідуальні акти.*

Khridochkin A. V. Pravotvorcheskaya activity of subjects of public administration in the field of intellectual property.

In a report pravotvorcheskaya activity of subjects of public administration is probed in the field of intellectual property. Conclusions and recommendations are offered.

Keywords: *pravotvorcheskaya activity, subjects of public administration, intellectual property, normative acts, individual acts.*

Альохіна В.І.,

студ. гр. БП-1-15

Наук. керівник: Шморгун О.С., к. ю.н., зав. кафедри приватного та публічного права факультету підприємництва та права Київського національного університету технологій та дизайну, м. Київ, Україна

**ЗЛОЧИННІСТЬ ТА ПРОФІЛАКТИКА КРИМІНАЛЬНИХ
ПРАВОПОРУШЕНЬ СЕРЕД МОЛОДІ УКРАЇНИ
В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО
ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА**

В повідомленні досліджуються проблема криміналізації суспільства, зростання злочинності у різноманітних її проявах. Пропонуються висновки і рекомендації щодо профілактики кримінальних правопорушень серед молоді в умовах реформування Українського громадянського суспільства.

Ключові слова: злочин, злочинність, кримінальні правопорушення, молодь, реформування громадянського суспільства.

Вступ. Протягом останнього часу однією з найбільш небезпечних загроз національним інтересам України залишається проблема криміналізації суспільства, зростання злочинності у різноманітних її проявах. Найголовніше, що ставить злочинність в ряд актуальних проблем наукового вивчення, це характер її суспільної небезпеки: злочинність морально спотворює молодь, яка є активним суб'єктом суспільного відтворення, важливим резервом, гарантом національної безпеки, економічного благополуччя і духовного становлення держави.

Проблема злочинності серед молоді за всіх часів є високо актуальною проблемою суспільства. Не є тут винятком і сучасне українське суспільство. Адже мова йде про ту його частину, яку воно має підтримувати та всіляко забезпечувати її фізичне, психічне та моральне здоров'я, виховання, підготовку до виконання своєї суспільної ролі за природним законом зміни поколінь. Зрозуміло, що виконання цієї суспільної функції багато в чому залежить від нормального соціального розвитку суспільства в цілому. Громадянська незрілість, моральні збочення неповнолітніх, тим паче вчинення ними суспільно небезпечних діянь, якими є злочини, мають викликати (знову-таки, за нормальних соціальних умов) виняткову занепокоєність суспільства, держави, вимагають глибокого аналізу та вжиття всіх необхідних заходів для недопущення таких проявів, запобігання їх вчиненню, найбільш раціонального реагування на вчинені злочини, включаючи застосування покарання та альтернативи останньому.

Криміногенна ситуація в Україні останніми роками істотно змінилась щодо динаміки і структури злочинності. За умов соціально-економічної нестабільності, зниження правосвідомості населення та девальвації моральних цінностей, окремі форми протиправної поведінки стали розглядатися в масовій свідомості як соціально допустимі й навіть повсякденні. Засилля неякісної продукції у галузі мистецтва, послаблення виховної роботи серед молоді призводить до того, що рівень злочинності серед молоді в українській державі утримується на досить небезпечній позначці.

Мають місце певні природні закономірності, за якими існує злочинність. Кримінологія, як наука про злочинність, покликана відкривати ці закономірності та пропонувати їх для використання у практиці протидії злочинності. Тоді ця практика перестане бути протиприродною й антинауковою, тобто порушенням законів, за якими існує злочинність. Зокрема, так звана натуралістична кримінологія, що пізнає ці природні закони існування злочинності, є основою для розвитку в Україні нової концепції протидії злочинності, яку можна викласти у вигляді наступної формули:

правова культура громадян плюс юстиція. Ця формула вказує на існування кримінологічної закономірності, згідно з якою, протидія злочинності може бути ефективною лише тоді, коли вона полягатиме у використанні двох факторів: по-перше, діяльності, спрямованої на підвищення правової культури громадян – це радикальний фактор, а по-друге, діяльності у вигляді юстиції – це паліативний фактор.

Сьогодні, на жаль, на порушення формули «правова культура громадян плюс юстиція» протидія злочинності зводиться до «вдосконалення» юстиції, тобто до фактора, який має паліативне значення, і зовсім не використовується радикальний фактор, а саме: підвищення правової культури громадян. Це призводить до гіпертрофії ролі юстиції й атрофії ролі правової культури громадян у протидії злочинності. Така протидія суперечить законам кримінології і тому приречена бути неефективною [1].

Використання в процесі кримінологічного аналізу злочинності даних щодо кількості населення у віці кримінальної відповідальності пов'язано з серйозними труднощами, оскільки в державній статистиці населення відповідні показники щороку не вираховуються. Крім того, оскільки вік настання кримінальної відповідальності істотно розрізняється в різних країнах, їх порівняння за коефіцієнтами злочинності, розрахованими таким чином, є некоректним. Через це, на практиці частіше використовуються коефіцієнти злочинності, розраховані на все населення.

Статистика за 2017 рік в Україні, за даними Міністерства внутрішніх справ, показує, що зареєстровано майже 496 тисяч злочинів. При цьому Генеральна прокуратура виявила за 2017 рік 523,9 тисячі злочинів. Цікаво, але Київ не увійшов до списку найбільш криміногенних міст України. А найнижчий рівень злочинності зафіксований у Донецькій і Луганській областях (звичайно, на неокупованих територіях). Найбільше правопорушень стається в Харкові, Одесі, Запоріжжі та Дніпрі. З усієї кількості злочинів, за словами першого заступника голови Національної поліції В'ячеслава Аброськіна, 2,9 тисячі вчинили іноземці. Найчастіше в Україні правопорушення фіксуються серед громадян Росії, Грузії, Азербайджану, Молдови, Вірменії та Узбекистану. Найбільше іноземці скоїли крадіжок – близько 1 тисячі. Минулого року 21 особу засудили до довічного ув'язнення. Найбільше – в Донецькій і Хмельницькій областях, а в столиці – лише одну [1].

В Україні у сучасній ситуації слід реформувати кримінальну юстицію, а саме: діяльність державних органів, уповноважених на протидію злочинності, має бути спрямована на активне виявлення злочинних проявів у всіх сферах суспільного життя шляхом застосування для цього не лише інструментів, передбачених нормами кримінально-процесуального законодавства, а й інструментів, що є в арсеналі сучасних соціальних технологій. Потрібно за допомогою аналізу соціальних (політичних, економічних, правових, моральних) явищ, що мають місце у суспільному житті, ідентифікувати злочинність, тобто виявити ознаки ураженості нею тих чи інших сфер суспільного життя. Також в Україні має бути впроваджено державну

програму з формування антикримінальної культури молоді (з урахуванням, зокрема, досвіду реалізації подібних програм в інших країнах). Без формування такої культури у громадян, яка є основою кримінологічної безпеки у суспільстві (як найважливішого елемента національної безпеки), жодні реформи кримінальної юстиції не будуть ефективними.

Сучасна вітчизняна та зарубіжна кримінологічна наука має досить багатий арсенал ефективних інструментів протидії злочинності, який, на жаль, не використовується в Україні. Ігнорування його робить Україну незахищеною від різноманітних породжень кризи – так званих кризогенних факторів. В Україні кримінальний компонент є чинником усіх криз – і політичних, і економічних, і правових, і моральних. Іншими словами, злочинність відіграє свою значну роль в існуванні будь-якої кризи.

Висновок. Отже, кримінальні правопорушення серед молоді тісно й неперервно пов'язані з соціально-економічним розвитком української держави. Ці проблеми держави породжують нестабільність українського населення, суспільства, громадян та утворюють політичні, економічні, правові та моральні переконання, які в свою чергу налаштовують молодь вчиняти різні за своїм спектром кримінальні правопорушення. Профілактика злочинності серед молоді України сприятиме реформуванню громадянського суспільства в Україні.

Список використаних джерел:

1. Наука проти злочинності. Концепція «активної юстиції» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://dt.ua/LAW/nauka_protiv_zlochinnosti_kontseptsiya_aktivnoyi_yustitsiyi.html
2. Злочинність в Україні: статистика за минулий рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.slovoidilo.ua/2018/02/16/infografika/suspilstvo/zlochinnist-ukrayini-statystyka-mynulyj-rik>.

Алехина А.И. Преступность и профилактика криминальных правонарушений среди молодежи Украины в условиях реформирования Украинского гражданского общества

В сообщении исследуются проблема криминализации общества, роста преступности, в разнообразных ее проявлениях. Предлагаются выводы и рекомендации относительно профилактики криминальных правонарушений среди молодежи в условиях реформирования Украинского гражданского общества.

Ключевые слова: *преступление, преступность, криминальные правонарушения, молодежь, реформирование гражданского общества.*

Alekhina A.I. Criminality and prophylaxis of criminal pravvoporushen' among the young people of Ukraine in the conditions of reformation Ukrainian civil of societies

In a report is probed problem of kriminalizacii of society, growth of criminality, in its various displays. Conclusions are offered and to recommendation

in relation to the prophylaxis of criminal offences among young people in the conditions of reformation of Ukrainian civil society.

Keywords: *crime, criminality, criminal offences, young people, reformation Ukrainian civil of societies.*

Ананченко А.В.,

студ. гр. БП-1-15,

*Наук. керівник: Шморгун О.С., к. ю.н., зав. кафедри
приватного та публічного права факультету
підприємництва та права Київського національного
університету технологій та дизайну, м. Київ, Україна*

СУЧАСНИЙ СТАН ЗАПОБІГАННЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ В УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

В повідомленні досліджується суспільні загрози торгівлі людьми та загально-соціальні і спеціальні заходи запобігання названої злочинної діяльності. Пропонуються висновки і рекомендації по удосконаленню законодавства та заходів запобігання торгівлі людьми.

Ключові слова: *злочин, торгівля людьми, загрози щодо торгівлі людьми, заходи запобігання торгівлі людьми, загально-соціальні заходи запобігання торгівлі людьми, спеціальні засоби запобігання торгівлі людьми.*

Вступ. Торгівля людьми у сучасному світі є одним із найнебезпечніших порушень прав і свобод людини. Суспільна загроза торгівлі людьми, як надзвичайно небезпечного злочину, полягає в посяганні на невід’ємні права людини – право на вільний розвиток своєї особистості, право на повагу до її гідності, на свободу та особисту недоторканність, свободу пересування і вільний вибір місця проживання, право на охорону здоров’я та медичну допомогу, а інколи і право на життя. Торгівля людьми становить значну суспільну небезпеку для жінок, чоловіків і дітей, яких використовують з метою жебракування, сексуальної та трудової експлуатації, та залучення до інших незаконних видів діяльності, які принижують честь та гідність людини. Згідно з дослідженнями Міжнародної організації праці (МОП) в будь-який момент часу у світі в сучасному рабстві знаходиться 20,9 млн. осіб.

Над проблемою запобігання торгівлі людьми працювали такі вітчизняні дослідники, як В.С. Батиргареева, Б.М. Головкін, О.В. Дручек, В.О. Іващенко, К.Б. Левченко, О.В. Лисодєд, О.В. Наден, Ю.С. Орел, Ю.В. Раковська, Р.І. Суслов, Л.В. Чеханюк та інші.

У 2013 році було обліковано 131 кримінальне правопорушення, що пов’язані з торгівлею людьми або іншою незаконною угодою щодо передачі людини, у 2014 році обліковано 118 таких правопорушень (динаміка є